

“స్వీ కెప్పు సార్లు చెప్పితి నీతా, నాతోటాటే ముప్పు లెవ్వదని? పది గంటలకి కదా ఒపియ?”

“అదేమిటోదివా! ముప్పొక్కరినే ఇంత పనితో పతమతమై పోతే తీమాగా ఎలా నిద్రపోను?”

“ఎంత పని చేసినా మీ అప్పులు, సిల్లలు బయటికి వెళ్ళుంటి వరకే కదా? తరవాత అంత రోస్ట్రే. ఉద్యోగం ఒకటి చేస్తున్నావు, ఏం సరదాయో గాని... ఇంట్లో పనికూడా నెత్తి పడుకుంటే ఆరోగ్యం పాడవటా? అసలే గాలికి ఎగిరి పోయేట్టున్నావు!”

“సరి— నా ఉద్యోగం మాటే చెప్పితి. మరెవ్వుల సన్న ముద్దు చేస్తే ద్వారాలు పెట్టబి చేయించమని ఇంట వాళ్ళని అడగాలి!”

“ఓహో అదా నీ భయం! రిపోయే మా తమ్ముడు పెచ్చడవా! సరే, నీ కంటగా నని కావాలంటే వెళ్ళి, ఆ ముందు గదిలో కుంభకర్ణుడి వారసులు విడ్డో తున్నారా—వాళ్ళను లేపి వుత్తకాలు పట్టించు.”

“అబ్బో! నీ కట్న వేళాకోళా, వదివా!”

“గుడ్ మార్నింగ్, ఆత్మీయో! చూశావా ఎవరూ తప్పకుండానే లేచి వచ్చు మొదలు పెట్టేశాను!”

“వాళ్ళాత్తుగా మంచివాడి పంపు పోయావు! ఆశ్చర్యంగా ఉండే మరీ బుజ్జమ్మని లేపావు కాదా?”

“తరవాత లేవవచ్చు గాని అలా, నా కో విచ్చు సాయం చేసే పెట్టెనా?”

“ఏమిటి, నాన్నా?”

“చెప్పతాను—ముందు చేస్తాననలా! క్షీణి!”

“ఏమిటో చెప్పు మరీ.”

“హోహోహో చెయ్యడం మరిచి పోయాను. ఈ వేళ చూపించాలి!”

“ఓహో, అదా ఆనలు కథ! మూలం కింకా మూడు గంటలు పై ముందిగా? నిశ్చయంగా చెప్పు.”

“క్షీణి! నాలా ఉండరా... అదేమిటో గాని నిన్ను సాయంత్రం నుంచి నా కుడి చెయ్యి ఒకటే నోప్పి! ముప్పు కాటంఠి ఈవేళ క్లాసులో దెచ్చును తప్పని ముచ్చ అసీమనుంచి వచ్చి ముప్పే బాలి పడి పోతావు నా మూడ అయ్యో, ఎంత గట్టిగా కొట్టేశాడు టీచర్! అని. మా మంచి అత్తయ్యవు కదా— క్షీణి!”

“వూర తప్పుతుందా? కాగా కమిర్లు సేర్పాటున్నావు బాగా. ఆ హోళ్ళు ఇలా వడేసి చెల్లిన తీసుకురా.”

“హోర్డో ఆన్! హోర్డో ఆన్! త్వరగా రండి! ఇంకో క్షణం ఆగమంటే నన్ను కూడా వదిలేసి లాగించేస్తారు మా డ్రైవర్. ఆ... రైట్, రైట్. అయినా, మీ రీ వేళ బాగా లేదు సాయేరేమిటి? ముందు ట్రైవర్ వచ్చేవారు గానో!”

“ఇప్పుడుకూడా బమ్మ విన అయి పోయాననే అనుకున్నాను. మా రాసబట్టి పదిపోయింది. డారింగ్ మా పాత డ్రైవర్ ఒకామె కనిపించి కబుర్లతో ఎంతకీ వదలలేదు.”

“మొత్తంమీద అందుకున్నారా కదా ఆఫీస్ డ్రైవర్ కి లేడీస్ నీట్లు, శాలీ అయ్యెట్టు లేవు ఇప్పుడప్పుడే. దిగిటప్పుడు కట్ చేస్తాను లేండి ట్రైవర్.”

“మేడవో! ఇలా వచ్చి కూర్చోండి. మా కాలేజీ వచ్చేసింది. దిగిపోతానాం.”

“లాంకూ!”

“ఏదో విశేషంలా ఉండే? పెక్కనంతా ఏక మట్టు చేరిపోయారు! మాజీకొడో ఏమైతా ఇస్తున్నావేమి టమామూ?”

“మాజీక అంటారేమిటంటి! పెద్ద ఏక్సిడెంట్ చేసుకొని వస్తే ఉండే!”

“అరేరే. . . అయ్యావో వెడీ సారి! ఎక్కడ? ఎప్పుడు? ఏక్సిడెంట్ ఎలా అయింది?”

“అబ్బో, ఏం లేదండీ! ఆసీను తోందరలో రోతు మీద కాలికి రాయి

తగిలి చిన్న దెబ్బ తగిలింది. సారథిగారు తెగ అర్పాలుం చేసేస్తున్నారు!”

“చిన్న దెబ్బ? స్పెన్సర్ వేసేండా, ఆఫీస్ వెళ్ళనిండా, పరండా విండా ఎరగా అయితే? ఎర్రమేనున్న పసుంధరకే మొహం తిరిగినంత పనయింది, ఆ రక్తం చూడగానే! పట్టిగా రా మా రా వు డ్రాయర్లో పస్ట్ ఎంట్ సరంతామా ఉండటంనే అయ్యం. చాంతగారు కట్టు కట్టిన తరవాత గాని వీడింగ్ అగలడు.”

“ఈజిల్? ఏది? ఆ పెద్ద కట్టె కట్టాల్సి వచ్చిందే? అయినా నీరా, కాస్త చూసుకొని సడిచి రాలేకపోయావా? పది నిమిషాలు ఫేటుయితే కొంపేమునిగి పోయింది! ఎంట్ నా మంచిది ఈవినింగ్ ఓ గంట పెర్మిషన్ తీసుకొని డాక్టర్లు డగ్గరికే వెళ్ళి వెనిసిలిన్ వేయించుకో. ఆఫీసర్ గారితో చెప్పతాను. దెబ్బ నోప్పి చేస్తుంది. ఏట్లోంచి లేచి అటూ ఇటూ తిరక్కు. వసుంధర నీ కేమైనా సెల్ కాలాలంటే చేస్తుందిలే.”

“నీతా! అంట్ టైమ్ అయింది. ఇక లే. మధ్యాహ్నం ఇంకరం కలిసి చూద్దాంలే ఆ పర్కు. వేమి ప్రయేకదా?”

“జెస్ట్ ఏ మినిట్!”

“ఎనాన్స్ మెంట్! హియర్ ఈజ్ ఎన్ ఎనాన్స్ మెంట్, ఒక ముఖ్య ప్రకటన! “ఏమండోయ్, రంగారావు గారూ! ఆ మూల నుంచి వెడీలే మా కేం వినిసిస్తుంది? మధ్యకు వచ్చి చెప్పండి!”

“ఈ వేళ ఎవరూ కాంటిన్ కి వెళ్ళు నక్కర్లేదు! డ్రైనింగ్ టేబిల్ డగ్గరికీ ప్లీజు, హాట్లు పస్తున్నాయి!”

“ఏమిటి విశేషం? పార్టీయా?”

“అలాంటిదే.”

“ఎవరిది పార్టీ? ఏమా కథ? ఇంతకు ముందు ఎప్పుడైనా ఇలానే పార్టీ ఇచ్చారా?”

“వసుంధరగారూ! మీరు పెర్రీ మేనమ్మ వదవలం కాటం గాని, అప్పుడే ముదలు పెట్టారు ప్రకృతి! పార్టీం

తీఫ్ వేసు కప్పిపడి ఓ పార్టీ సంపాదించి ఎనాన్స్ చేస్తే... థాంక్స్ అన్నా చెప్పుకుండా...”

“హానీ, థాంక్స్! మెనీ మెనీ థాంక్స్! సస్పెన్షన్లో పెట్టి చంపక ఇక చెప్పండి పార్టీ వివరదీ అని.”

“రామారావు! ముప్పే చెప్పోకో అమ్మా ఆ శుభవార్త.”

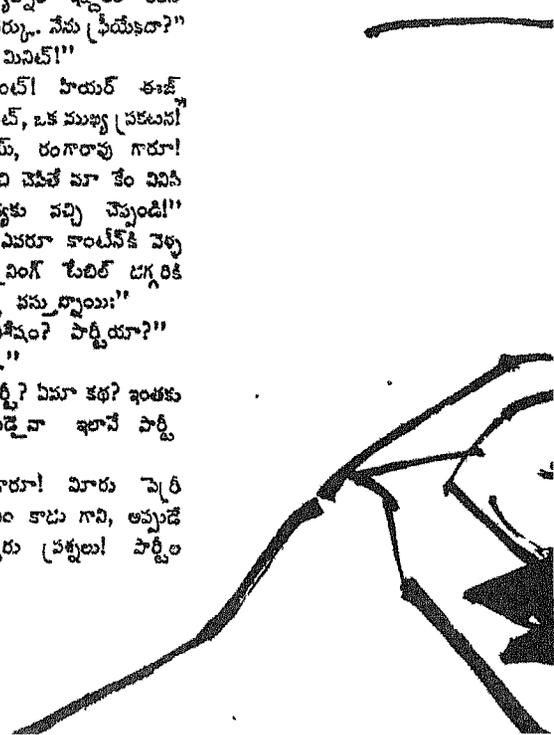
“సస్పెండ్ ఎవోయ్, రంగా. మరీ అంత ఇబ్బంది పెట్టేస్తున్నావు. కుర్రాడు సిగ్గు పడి పోతుంటే! వేసు చెప్పతాను, వినమ్మా! రామారావుకీ కట్టెలు ప్రారంభం అవతోతున్నాయి.”

“అంటే ఏమిటంటి?”

“పళ్ళుపజోతాంది. ఇంకేం మాట్లాడకండి ఎవరూ. అటూగో పోకెట్లు వచ్చేస్తున్నాయి. అండరూ కూర్చున్నారా? అసలు కార్యక్రమం ప్రారంభిద్దాం.”

“అయితే, రామారావు, ఇది ఎన్సాన్స్ మాత్రమే. మీ క్రిమిలితో కలిసి మరో సారి గ్రాండ్ డిస్కర్ ఇన్వాలి—తెలుసా?”

“తప్పకుండా. కానీ, మారేజీకి అండరూ ఆ టెండో అనాల్స కండిషన్ మాడే!”

“ఇంతకీ కొంచెం వచ్చేముంట్ పక్క పాస్ పాస్ చేసుకోవాలేమిటి మారేజ్ కోసునా?”

“పక్కేముండండ్, రాజేశ్వరిగారూ! మొన్నే కదా ప్రాజెక్ట్ ఏరియాకి వెళ్ళొచ్చాం. మీరు తెచ్చిన మైన్యూర్ పాస్ తదానాకి చట్టు కున్న దవడ పీకులు ఇంకా తగ్గ నే లేదు ఎవరికి!”

“అబ్బ, రాన్స్ దొరికితే ఏకేస్తున్నారండీ. ఏదో సాళ్ళు నరిగ్గా కుడంక కొంచెం గట్టిగా వచ్చారుని! ఈ సారి మీరు చేసి ప్రెండీ చూద్దాం సువా!”

“ఏమండోయ్, మాకు చేత కాదనా? నలుడూ, బీముడూ నూ వాళ్ళేనండీ. మైన్యూర్ పాస్ లెం ఇర్క అంతకన్న ప్రబ్బాండమైన నే చేస్తాం మీ కంత సరదా ఉంటే సందెం వేరుండీ!”

“గుడ్, గుడ్! అదీ స్పిరిట్ అంటే. మగరాళ్ళు పరువుని తెల్పావోయ్, సారథీ!

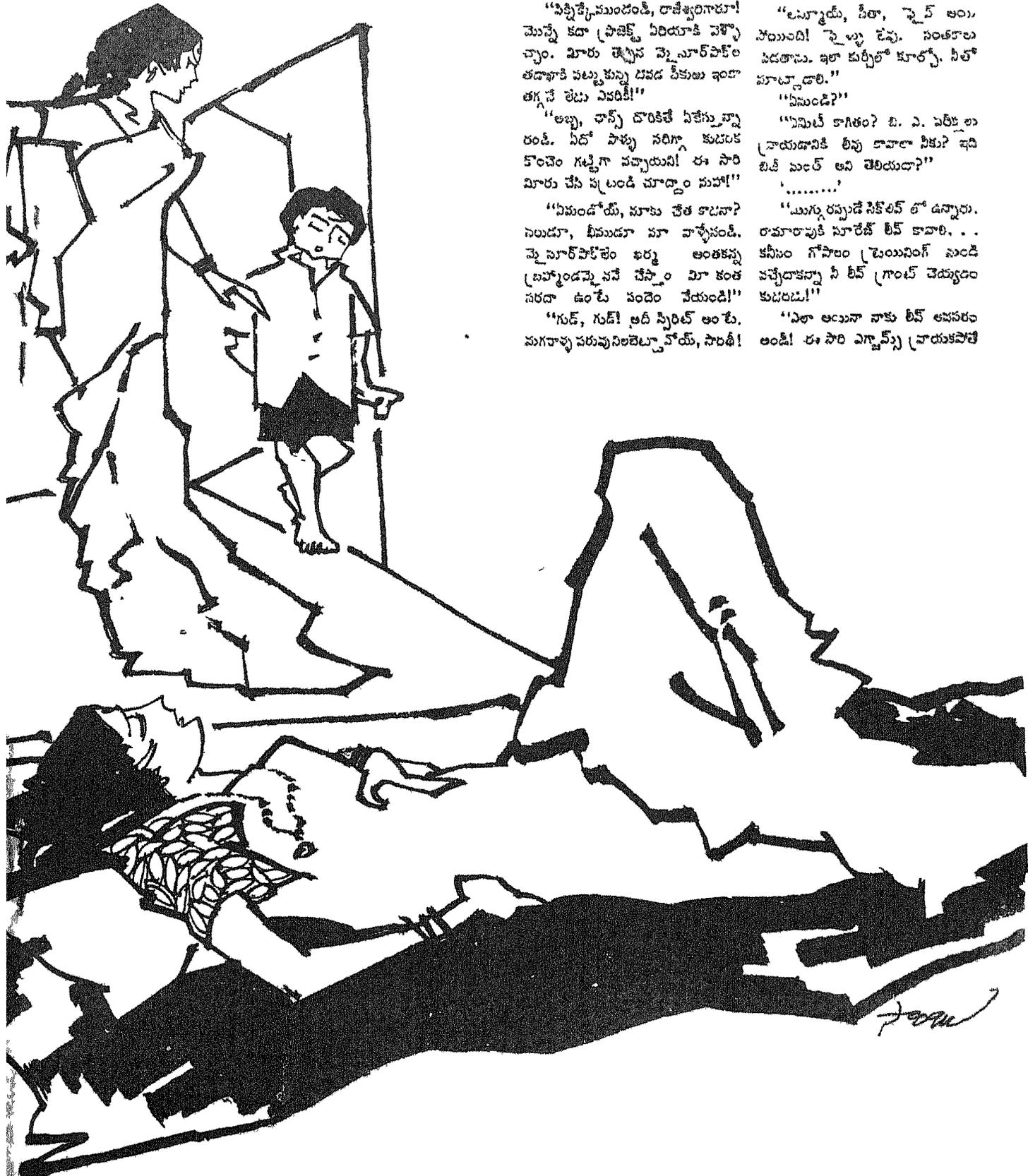
ఏదీ, లంబరూ ఓ సారి చెప్పండి సారథీ! నై! సారథీ స్వీట్ లోకి నై!”

“లమ్మాయ్, పీలా, సైన్ అం, నాయింది! సైల్లు లేవు. సంతకాలు ఏదానూ. ఇలా కుర్చీలో కూర్చో. నీలో మాట్లాడాలి.”

“ఏమండీ?”
“ఏమంటే కాగితం? బి. ఎ. పరీక్షలు వ్రాయడానికి తీవు కావాలా నీకు? ఇది బి.టి మంట్ అని తెలియదా?”

“.....”
“ముగ్గు రమ్మడే సెక్టర్ లో ఉన్నారు. రామా రావుకి సూరేజ్ లిట్ కావాలి. . . కనీసం గోపాలం ప్రెయివింగ్ నుండి వచ్చేదాకన్నా నీ లిట్ గ్రాంట్ చెయ్యడం కుడరరండి!”

“ఎలా అయినా నాకు లిట్ అవసరం అండీ! ఈ సారి ఎక్సామ్స్ వ్రాయకపోతే

[Handwritten signature]

సంవత్సరం (వివరణలో చేర్చబడిన) పాతం దండీ!"

"దానికి నే నేం చేస్తాను?"

"క్లిప్! నా కేస్ ఎలా అయినా బ్యూడెట్ చెయ్యాలంటి."

"నరే, నువ్వంతగా రిక్వెస్ట్ చేస్తూ వచ్చావు గనుక ఓ వజెషన్ ఇస్తాను. నువ్వు మారేజ్ చేసుకో. మారేజ్ కోసం లిట్ గ్రాంట్ చేసి తీరాలన్నది నా పాలిసీలో ఉంది. నీకు గనుక చెప్పుకున్నానో రహస్యం. ఎవరికైనా మారేజ్ లిట్ ఇన్ఫర్మేషన్ తెలిస్తే మా అవిడ నాకు భోజనం పెట్టటం అరెరే ఏమిటలా నచ్చుతున్నావు?"

"మీరు చాలా విచిత్రంగా మాట్లాడు తున్నారుండీ!"

"కాదు. సీరియస్ గా మాట్లాడు తున్నాను. జాగ్రత్తగా విను. పెళ్ళికోడు కునుకూడా వేసే వజెషన్ చేస్తున్నాను. క్రిందటి సారి మనం ప్రాజెక్ట్ ఏరియాకి విక్టిమ్ వెళ్ళినప్పుడు మనకి అన్ని ఏర్పాట్లు చేశాడు మా అల్లాయి. ఆస్పెక్టివల్ ఇంజనీర్. చూశావు కదా? వాడు. . . వాడికి నీ మీద మనసయింది. చాలా అమ్మకూడా నిన్ను ఆ రెండు రోజులూ దాగా అబ్జర్వ్ చేసి వర్తిస్తే చేసింది, మా ఇంటికోడలు కాదగ్గ లక్షణాలన్నీ నీలో ఉన్నాయని. నీ కథ్యంతరం లేకపోతే మీ పెద్దవాళ్ళతో మిగతా విషయాలు మాట్లాడతాను. ఏమంటావు? అరెరే, అప్పుడే మొహం ఎర్రబడి పోతుందిమిటి?"

"ఓరేయ్, బాబీగా, ఆ మహారాజుని లేవరా. ఇంకా తెల్లవారనట్లుంది! అవతల ననిమనిషి రావడం లేదని తెలుసుగా? ఈ అంట్లో ఏమీ చేయడానికి ఇంకోటి ఉద్యోగం వెలగబెడుతుంటుంది బాబోయ్ పాడై క్షమించాకా లేవను."

"నెరట్లోంచి కంమగంటలా వినిపిస్తున్న పిన్ని గొంతుక్కో ఉరికిపోయిపో తెలివి కచ్చింది నీతకి. ఎదురుగా టెలిఫోన్ మీద వారీ ఆరున్నార మా పేనున్నది. మళ్ళీ మొడలయింది రోజు."

పిన్ని సారినపులు...
ఓళ్ళు మూవమయేలా ఇంటి చాకిరి...
బస్ స్టాప్ లో కోమియోలు...
వదునున్న వరకం లాంటి సిటీబివ్.
ఆఫీసు తోడేళ్ళు వెకిలి మాపులు,
రెండర్లాల మాటలు...

హిరణ్యకశిపుడి తమ్ముడి లాంటి మారరిం టెండెంట్ ఆరుపులు... అమ్మీ ఓక్కిసారి గుర్తుకు వచ్చి భారంగా నిట్టూరుస్తూ వక్కమీద నుంచి కేచింది నీత.

విడి పువ్వు?

ఫోటో-బి. ఎన్. చోప్రా (చరిత్రకళ)